

At udsætte den endelige Ordning, indtil Spørgsmaalet om Anvendelsen af Viborg Straffeanstalt har fundet sin Afgjørelse, lader sig ikke gjøre; men Forholdets Bestaffenhed giver heller ikke nogen Grund til at ønske en saadan Udsættelse, idet det ikke er rimeligt, at den sikrere Udsigt til Arbeidsfangernes Forøgelse udover det i den eventuelle Kontrakt forudsatte Minimums-Lal skulde i nogen væsentlig Grad indvirke paa Konkurrenternes Stilling til Sagen."

Ifølge dette Svar synes der saaledes i alt Væsentligt at være Overensstemmelse mellem Ministerens og Udvalgets Opfattelse om Fremgangsmaaden ved den fremtidige Anvendelse af Fangernes Arbeidskraft. For saa vidt Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af Viborg Straffeanstalt er blevet berørt under Forhandlingerne om foranstøttede Sag, skal Udvalget ikke undlade at udtale, at det her tilbageholder enhver Meningstilfjendbegielse derom, idet man forbeholder sig fuld Frihed til Sagen, saafremt den senere maatte foreligge til Afgjørelse.

Østeraat Foranstaaende har været gjort til Gjenstand for mundtlig Forhandling mellem Ministeren og Udvalget, er Udvalget blevet bekendt med de Betingelser, hvorefter Straffefangernes Arbejde udbydes. Det fremgaar af § 8 i disse Betingelser, at saavel Fastsættelsen af det daglige Nigtarbejde som af Overarbejdsfortjeneste vedkommer ene Bestyrelsen. Uden nærmere Udvikling af denne Bestemmelse, gjøres Entreprenøren derved i den Grad afhængig af Bestyrelsen med Hensyn til Arbejds Omfang og Betalingens Fastsættelse, at Udvalget ikke skjønner rettere, end at det vil være usandsynligt at antage, at Nogen, som er ukjendt med de tilstedeværende Forhold og ikke har andre Oplysninger end Betingelserne til sin Naadighed, vil kunne optræde som Lysthavende. Derhos er det Udvalget bekendt, at Fristen for Indgivelse af Tilbud er sat til 6te Marts 1874, uagtet Kontrakten først skal træde i Kraft den 1ste Juli 1875. Denne Frist forekommer Udvalget altfor kort, og Udvalget forventer den i Sagens Interesse ikke ubetydelig forlænget. Derved vil der ogsaa vindes Tid for Lysthavende til at faae nærmere Oplysning hos Bestyrelsen om de nævnte Bestemmelser i Betingelserne. I denne Retning har Udvalget under 27de Februar 1874 tilkrevet Ministeren.

85) III. Det fremgaar af de Udvalget meddelte statistiske Resultater fra Sessjonen for Udskrivningsaar 1873, at der i 5te Udskrivningskreds blandt 3,551 endelig behandlede Børnepligtige kun er udskrevet 1,175 til egentlig Krigstjeneste, medens 828 ere udskrevne til Militærarbejdere og 1,548 kasserede. Dette Udfald giver Udvalget Anledning til at henstille til Ministeren at tage under Overveelse, hvorvidt den nuværende Ordning med Hensyn til Bedømmelse af de Børnepligtige er skiftet til at tilveiebringe et retfærdigt Resultat. Udvalget har anmodet Ministeren om en kort statistisk Oversigt over Udfaldet af Sessjonerne for de 5 sidste Aar for hver af de 6 Udskrivningskredse og samlet for hele Landet. Besvarelsen heraf formener man at kunne meddele til 3die Behandling.

86) V. B. Skrivelse af 3die Februar 1874 fra Justitsministeren:

„I Juli 1872 rømte den daværende Distriktslæge paa Sudersø blandt Færøerne Mohr bort fra Landet, hvorefter han under 19de August f. A. erholdt Ulfled, ligesom hans Bo blev taget under Siktebehandling som insolvent. Under 12te Oktober f. A. blev den nuværende Distriktslæge paa Sudersø, Lund, udnævnt til dette Embede, og ved den den 21de Marts f. A. stedfundne Overlevering til ham af den Staten tilhørende Lægebolig fandtes denne ifølge den afholdte Skjønnsforretning behestet med Møngler, hvis Afhjælpning af Skjønsmændene ansattes til 361 Rd. 39 ø. Denne Møng blev ifølge vedkommende Amtmands Foranstaltning anmeldt i Mohrs Bo, hvor der imidlertid i saa Henseende ikkun er blevet udlagt 18 Rd. 6 ø, medens Resten 343 Rd. 33 ø er uerholdelig. Fra Distriktslæge Lund er derefter til Justitsministeriet indkommet et Andragende om at erholde dette Bølsø udbetalt af Statskassen.

Da der ved Distriktslæge Lund's Ansøttelse er tilføjet ham fri Embedsbolig, ffr. Lov om Lønninger for Embeds- og Bestillingsmænd under Justitsministeriet af 25de Marts 1871 § 11, i den Staten tilhørende Lægebolig paa Sudersø, maa Staten formentlig anses forpligtet til at drage Ansvar for, at denne Bolig overleveres ham i aabodsfri Stand, eller at de stedfundne Møngler afhjælpes uden Bekostning for ham. Det var vel efter de paa Færøerne hidtil fulgte Regler en Forpligtelse for Boligens sidste Bruger, at udrede Erstatning for de ved Overleveringsforretningen til den tiltrædende Bruger forefundne Møngler, men denne Forpligtelse til at betale Møngler paaahvilede den fratredende Bruger nærmest lige over for Staten som Boligens